

PRAZNE OČI

Že dolgo je minilo od časa,
ko smo nazadnje skupaj preživelih dan.
Odsev v tvojih očeh je postal neznan,
prav tako hlad, ki sega v tvojo dlan.

V tvojih očeh že dolgo ni ničesar,
samo prazne obljube in pozabljeni spomini.
Želim si, da bi bilo tako kot nekoč,
ne pa glasna hiša, ki hrepeni po tišini.

Samo še malo, si rečem,
pa bodo izginili vsi ti dnevi bolečine.
Nočem, da vse razpade,
a tudi upanje enkrat mine.

Želim si, da bi ti bilo mar
in bi se vse skupaj še dalo popraviti.
A odločiti se moraš sam,
če želiš svojo odvisnost odpraviti.

Vem, da ti bo nekoč žal,
morda takrat, ko bom od svojih spominov ozdravela,
zato se vidiva še kdaj,
ko bom odrasla in se s težavami spoprijela.

Gledala bom v te iste prazne oči,
takrat z večjo milostjo v srcu,
saj bom razumela tvoje skrbi,
a ne vse te sebičnosti.

Vsa varnost, ki sem jo kot otrok potrebovala,
zdaj nima več pomena.
Ugasnil je še zadnji up ...
Ranjena življenja bila so dragocena.

Nikoli ni prepozno, zato pomislite na svoje zdravje
in na ljudi, ki vas imajo radi,
odnehajte za njih, odnehajte zase!
Naj bo vsaj 40 dni brez alkohola.

Avtor: Eva Naveršnik, 4. letnik,
SŠ za oblikovanje Maribor
Mentor: Jelka Kotnik